

הָאָרֶץ: טו וַיֵּין יִשְׂמַח לְבַב אֲנוּשׁ לְהִצְהִיל פָּנִים מִשְׁמֵן וְלַחֵם לְבַב אֲנוּשׁ יִסְעֵד:

— זוהר תהלים —

שמחה הוא בא, ומהו סוף הפסוק? להצחיל פנים משמן, ודאי ממקום שנקרא שמן. בא ראה, שירת היין חדוה, הוא מקום שכל שמחה יוצאת ממנו, וסופו דין, מה הטעם? משום שסופו מקום פנוס של הכל, דין הוא, ובו נדון העולם, ולכן ראשית חדוה, וסוף דין. משום כך להצחיל פנים משמן, ממקום שכל חדוה יוצאת ממנו.

וְלַחֵם לְבַב אֲנוּשׁ יִסְעֵד, איזה לחם? אלא לחם סועד [סומך] את העולם. ואם תאמר שבו תלוי לבדו סעד העולם – לא כך, שהרי לילה בלי יום לא נמצא, ולא צריך להפרידם. ומי שמפרידם יתפרד מהחיים, והיגנו שכתוב (דברים ח) למען הודיעך כי לא על הלחם לבדו יחיה האדם, משום שלא צריך להפריד. ואם תאמר, דוד איך אמר ולחם לבב אנוש יסעד, הואיל ולא תלוי בו לבדו סעד כל העולם? אלא דיוק הדבר ולחם, וא"ו התוסף, כמו ויהי, ועל זה הכל נמצא באחד. בא ראה, מי שמברך על המזון, לא יברך על שלחן ריק, וצריך להמצא לחם על השלחן וכוס של יין בימין, מה הטעם? בשביל לקשר שמאל בימין, ולחם שיתברך מהם ולהתקשר בהם, ולהיות הכל קשר אחד, לברך את השם הקדוש כראוי. שהרי לחם נקשר ביין, ויין בימין, ואז הברכות שורות בעולם, והשלחן נתקן כראוי. אמר רבי יצחק, אלמלא לא הודמנה לנו דרך זו אלא לשמע הדברים

בתקונו כראוי. וכשהם מתתקנים באותה עבודת האדם, אחר כך יוצאים מהם מזונות וטרף לעולם, שכתוב (שם) להוציא לחם מן הארץ. וזהו עשב מזריע זרע, שהרי חציר לא מזריע זרע, אלא מזדמן למאכל של אש קדושה, ועשב לתקון העולם. וכל זה להוציא לחם מן הארץ. כל התקונים של בני האדם שמתקנים את עשב הארץ הזה, שעבודתם לרבונום לספק על ידם מאותה ארץ טרף ומזונות לעולם הזה ולהתברך בני אדם מברכות של מעלה.

מלך המשיח יראה שמחה לישראל וכלו דין לעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות

וַיֵּין יִשְׂמַח לְבַב וגו' (קד, טו): [זוהר ח"א פ' ויחי (דף רמז)] דבר אחר כפי ביין לבשו – כמו היין הזה, מראה שמחה, וכלו דין [לעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות]. כך גם מלך המשיח, יראה שמחה לישראל, וכלו דין לעמים עובדי עבודת כוכבים ומזלות. כתוב (בראשית א) ורוח אלהים מרחפת על פני המים, זו רוחו של מלך המשיח, ומיום שנברא העולם הוא רוחץ לבושו ביין העליון. ראה מה כתוב אחריו, חכלילי עינים מיין ולבן שנים מחלב. זה יין העליון, (שמחה של התורה) של התורה שמרוה, ממנו שותה. ולבן שנים מחלב, שהרי התורה יין וחלב, תורה שבכתב ותורה שבעל פה. כתוב (תהלים קד) ויין ישמח לבב אנוש [למה? משום שממקום של